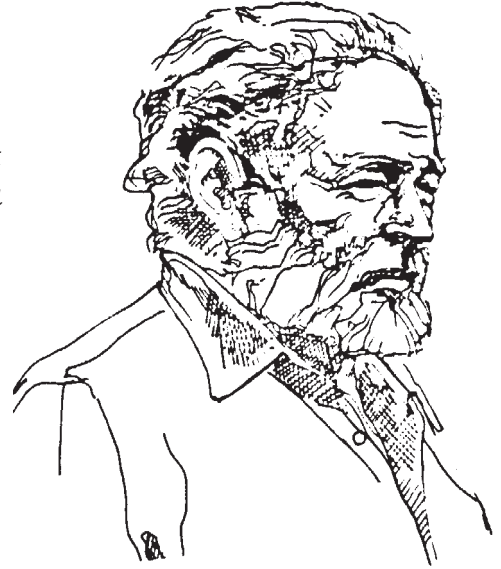

Ernest Hemingway (1899-1961)

Psykiatrins kväsande av ett författargeni

*”Dessa chockdoktorer känner inte till författare...
De borde få psykiatrikerna att ta en kurs i kreativt
författande så att de förstår författare... Vad är det
för mening med att förstöra mitt huvud och utplåna
mitt minne, mitt kapital och slå ut min verksamhet.
Det var en briljant kur men vi förlorade patienten...
En författare måste hitta på historier... men han
hittar på dem utifrån vad han vet.”*

– Ernest Hemingway

Ett av de mest slående exemplen på hur psykiatrin kväst kreativa människor är Ernest Hemingway. Han ansågs vara neurotisk och lida av förföljelsemani. Till slut togs han in på psykiatriskt sjukhus och elchockades. En kort tid därefter begick han självmord. Här är den sanna historien.

En av världens största författare, med ”kurage som centralt tema i sina böcker” enligt Nobelpriskommittén, drevs till självmord genom en serie elchocker på Mayokliniken i Minnesota USA. Först förlorade han sitt minne, utan minne kunde han inte författa och utan författande såg han inte någon mening med sitt liv.

Kanske började det då en rysk delegation med Anastas Mikoyan i spetsen besökte Ernest Hemingway i hans hem på Kuba, våren 1960. Eller när Castro vann ”The Hemingway Trophy”, priset för Hemingways stora fisketävling på Kuba. Det kan också ha börjat då Hemingway upptäckte några FBI-män som skuggade honom på en bar på Kuba och fick dansbandet att sjunga ”Happy birthday” för dem - på engelska. Eller när Hemingway presenterade en FBI-agent som medlem av ”Amerikanska Gestapo” för sina vänner.

Men detta är bara antaganden, för exakt hur det hela började lär vi nog aldrig få reda på. Men vad man däremot vet är att Ernest Hemingway hamnade i onåd hos dåvarande chefen för FBI, Hoover, som varit chef för FBI sedan 1924. Dokument visar att Hemingway kommit Hoovers nazistsympatier på spåren och därmed blivit en obekvämlig person. Hemingways öppna kritik av FBI och Hoover blev lite för mycket och medförde att Hoover senare stoppade hans tillfälliga engagemang inom den amerikanska underrättelsetjänsten.

Efter ett kringflackande liv i USA och Europa bosatte sig Hemingway på Kuba, där han fick många vänner och blev högt respekterad. Efter en tids vistelse på Kuba fick han förslaget att starta en amerikansk underrättelseverksamhet i syfte att få bort de spanska fascisterna som slagit sig ner på ön. Eftersom han kämpade för de spanska folkets rättigheter och frihet gick han med på detta. Genom amerikanska ambassaden fick han kontakt med ambassadör Braden till vilken han sedermera sände sina rapporter. Braden lär ha varit mycket nöjd med dessa och de båda blev mycket goda vänner.

Hoover blev alltså den legendariske chefen för FBI och gjorde sig till nationalhjälte när han lät arrestera en välkänd gangster i USA. Utåt såg allt snyggt ut men under ytan kunde man finna en annan verklighet.

CIA, som idag är den organisation som förhindrar infiltration och spionage, fanns inte under denna tid. Hoover och FBI hade denna uppgift. Paradoxalt nog stod Hoover i mycket nära kontakt med flera av sina "vänner" inom nazistpartiet i Tyskland. Han hade till och med ett signerat foto av en naziledare i uniform på sitt kontor. Hoover hade också nära kontakt med Interpol som då styrdes av nazisterna. Flera personer ur Interpols ledning dömdes sedermera eller avslöjades som nazistförbrytare – långt efter krigets slut.

Senare böcker, tidningar och dokument har visat att Hoover samlade material till utpressning för att verkligen försäkra sig om sin maktställning. Hoover var också involverad i psykiatrins förehavanden med deras så kallade "mindcontrol-projekt", MK ULTRA.

Hoover försökte vinna allt större makt, men Hemingways öppna kritik gjorde honom med all sannolikhet ganska rädd. Kulmen nåddes förmodligen när han presenterade FBI-agenten, "mr Laddy", som medlem i Amerikanska Gestapo.

En hemlig agent med kodnamn "357" upptäckte i augusti 1943 att Hemingway planerade att skriva en bok om sin underrättelseverksamhet och vad FBI höll på med. Förskräckta över eventuella avslöjanden ökade FBI den redan stränga bevakningen av honom. Hoover skrev till sina män på Kuba att "FBI måste hållas underrättad om Ernest Hemingways vistelse". FBI's övervakning fortsatte följande år och ända fram till hans död. 1947 skrev de att "en av de verkligt farliga punkterna på Kuba var centrerat runt Hemingway." Hoover skrev också att han inte ville ha Hemingway involverad i några underrättelseoperationer: "Hemingway är den sista människa vi kan använda på ett sådant sätt."

Hoover nämnde samtidigt att Hemingways omdöme inte var att lita på. Hoover och FBI var nu allvarligt oroad över Hemingways inblandning i deras skumraskaffärer och skulle nu vidta ordentliga åtgärder. Flera dokument visar att FBI trakasserade Hemingway och att han började känna sig förföljd. Han nämner vid ett flertal tillfällen att FBI och IRS (amerikanska skattemyndigheterna) förföljer honom. Han var en synnerligen obekvämlig person och ett streck i räkningen för den maktlystne Hoover. Hemingway såg vad som försiggick bakom kulisserna hos det glamoriserade FBI och stack inte under stol med vad han såg. Dokumenten över förföljelserna släpptes fyra år efter självmordet och han mötte döden utan att någonsin fått saken utredd. Vi vet dock idag att Hemingway inte var paranoid som psykiatrikerna försökte göra gällande, utan att det verkligen var så att han var förföljd.

Men andra ansåg att Hemingway blivit riktigt paranoid och hans vän Hotcher samt dr James Cartell tillsammans med Mary Hemingway övertalade honom till slut att söka psykiatrisk hjälp för det som i grund och botten var ett uttryck av rädsla till följd av den förföljelse och bevakning FBI utsatte honom för.

Lurad in i den psykiatriska tortyrkammaren, avklädd naken och med en serie på över 20 elchocker börjar Hemingway förlora sitt minne och förstånd. Han klagade över att den psykiatriska behandlingen förstörde hans minne och därmed hans förmåga att skriva.

"Dessa chockdoktorer känner inte till författare... De borde få psykiatrikerna att ta en kurs i kreativt författande så att de förstår författare... Vad är det för mening med att förstöra mitt huvud och utplåna mitt minne, mitt kapital och slå ut min verksamhet. Det var en briljant kur men vi förlorade patienten... En författare måste hitta på historier... men han hittar på dem utifrån vad han vet," skrev Hemingway till sin förläggare flera veckor efter elchockerna.

Tragiskt nog blev hans minne och författarförmåga, hans inspiration och livslust,

förstörda av den serie elchocker han fick på Mayokliniken av psykiatrikerna Rome och Rochester i Minnesota. När hans fru Mary besökte honom klagade han bittert över att psykiatrikerna hade förstört honom som författare och att han fått elchockerna mot sin bestämda vilja.

Förnedrad in i själen körde han hem från sjukhuset med sin fru den 26 juni 1961. Den 30 juni vaknade Mary upp av vad som hon beskrev som "ljudet av en låda som slås igen". Hon rusade ner från sovrummet och fann att Hemingway skjutit sig. Nobelpriskommitténs uttalande följde honom i döden.

Enligt rapporter ringde hon lugnt en gammal vän, Leonard Lyons, och bad honom hålla en presskonferens och där berätta att medan Hemingway hade gjort rent ett skjutvapen så hade det råkat gå av. Men de som kände honom lät sig inte luras. I en av de många böckerna som kom ut efter hans död, skrev Vernon "Jake" Klimo, en gammal vän till Ernest, att så fort han fick höra nyheten visste han att det inte var en olycka, och enligt Hotcher själv så hade Hemingway varit en skugga av sitt forna jag innan han begått självmordet. Hotcher beskriver i sin bok "Papa Hemingways" dåliga minne och underliga uppförande innan han lades in på den psykiatriska kliniken. Hans avsikter med boken är dock lite dunkla. Kanske är den ett försök att rentvå sig själv från att vara delaktig i att övertala sin vän Ernest till den behandling som drev honom till självmord.

En dokumenterad händelse vittnar om att påståendet om Hemingways dåliga minne före behandlingen inte var sant. Innan Hemingway underkastade sig elchocksbehandlingen hade han arbetat med boken "Skisser från Paris" där han beskriver sin tid i Paris under 20-talet. Mary Hemingway skulle publicera dessa skisser som boken "A Moveable feast". Hon åkte till Paris för att själv se huruvida bokens gatuadresser var korrekt ihågkomna och likaså de i boken namngivna platserna. Endast två av gatunamnen var felstavade - och detta ett par decennier efter att han varit där! Och med detta faller påståendet om att Hemingways minne började svikta redan före elchocksbehandlingarna. Ända in i det bittra slutet kan man endast önska att Hemingway förstod att han själv inte var paranoid utan att den verklighet han iakttog faktiskt var sann.

- Peter Anstrin

~~CONFIDENTIAL~~

~~CONFIDENTIAL~~

OFFICE OF THE LEGAL ATTACHE

ALL INFORMATION CONTAINED
HEREIN IS UNCLASSIFIED
EXCEPT WHERE SHOWN
OTHERWISE

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
HABANA, CUBA

August 13, 1943

Director,
Federal Bureau of Investigation,
Washington, D. C.

CLASS. & EXT. BY *SP-11 [unclear]*
REASON - FCIM II, 1-2.4.2
DATE OF REVIEW *8-27-91*

Re: ERNEST HEMINGWAY

Dear Sir:

John Kelly

SIS #357 advises that Mr. Hemingway, of whose intelligence activities under Ambassador Spruille Braden the Bureau has been previously advised, is currently engaged in writing a book based on his experiences in that work. Hemingway states that all of the people whom he has known during the last year in Cuba in connection with intelligence work will appear in his book, including Ambassador Braden. We are not yet informed as to what role the representatives of the FBI will play, but in view of Hemingway's known sentiments, will probably be portrayed as the dull, heavy-footed, unimaginative professional policeman type. (R)u

[REDACTED]

(b1)

RECORDED & INDEXED

Very truly yours,

FEDERAL BUREAU OF INVESTIGATION

AUG 17 1943

U.S. DEPARTMENT OF JUSTICE

R. G. Ladd
Legal Attache

10/26/79

CLASS. & EXT. BY *SP-11 [unclear]*
REASON - FCIM II, 1-2.4.2
DATE OF REVIEW *10/26/79*

RGLE:RM

Classified by *SP-11 [unclear]*
Declassify on: OADR
257261

~~CONFIDENTIAL~~

77 AUG 27 1943

~~CONFIDENTIAL~~

Blue memo for Mr. Ladd
7-21-43 ARA.

